

ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ
імені ІВАНА БОБЕРСЬКОГО
Кафедра стрільби та технічних видів спорту

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Завідувач кафедри СтаТВС

_____Виноградський Б.А.

“ _____ ” _____ 20__ року

Лекція № 4

з дисципліни «Теорія і методика обраного виду спорту та СПВ»

(стрілецькі види спорту)

для студентів I курсів факультету фізичної культури і спорту

для студентів I курсу факультету педагогічної освіти

денної форми навчання

галузь знань: 01 – «Освіта/Педагогіка»

спеціальність: 017 – «Фізична культура і спорт»

спеціальність: 014 – «Середня освіта», предметна

спеціалізація: 014.11 «Середня освіта (Фізична культура)»

перший бакалаврський рівень

Львів

2021-2022 навчальний рік

Тема «Становлення стрільби кульової в ХХ столітті»

Навчальні та виховні цілі

Ознайомити з основами стрілецького спорту. Висвітлити загальні характеристики стрілецьких видів спорту. Показати позитивний вплив спорту на розвиток суспільства.

Навчальні питання і розподілення часу

Вступ – 5 хв.

1. Основи стрілецьких видів спорту – 25 хв.
2. Загальна характеристика стрільби кульової – 25 хв.
3. Основи стендової стрільби та стрільби з лука – 25 хв.

Заключення та відповіді на запитання – 10 хв.

Навчально-матеріальне забезпечення

Фото відео матеріали, плакати.

Навчальна література

1. Антонов С.В. Результативність висококваліфікованих стрільців з лука у контрольних вправах із ускладненими умовами виконання / Антонов С.В., Пітин М.П. // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: наук. журнал. – Харків: ХОВНОКУ - ХДАДМ, 2011. – № 9. – С. 8-10.
2. Виноградський Б. Теорія і методика спортивної стрільби з гвинтівки : навч. посіб. / Богдан Виноградський, Андрій Демічковський. – Львів : ЛДУФК ім. Івана Боберського, 2021. – 168 с.
3. Виноградський Б. Теорія і методика стрільби стендової : навч. посіб. / Б. Виноградський, Р. Грибовський. - Львів : ЛДУФК ім. І. Боберського, 2020. - 84 с.
4. Демічковський А.П., Лопатьєв А.О., Пітин М.П. Проблеми тактичної підготовки // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Київ: 2015. “Науково-педагогічні проблеми фізичної культури/фізична культура і спорт” випуск 10 (65) 15 – с. 45-48.
5. Демічковський А.П., Лопатьєв А.О., Пітин М.П. Еволюція правил змагань зі стрільби кульової з гвинтівки // Спортивний вісник Придніпров'я. – Дніпропетровськ: 2015. Науково-практичний журнал № 3 – с. 41-44.
6. Пятков В.Т. теорія і методика стрілецького спорту, Львів 1999р. підрозділ 1.1. 5-12 сторінки.
7. <http://www.shooting-ua.com>
8. <http://www.shooting-ukraine.com>
9. <http://www.issf-sports.org>
10. <http://www.pzss.org.pl>

Становлення стрільби кульової в ХХ столітті

А першим, хто прийняв участь в I Олімпіаді в Афінах 1896 року був київський спортсмен Микола Ріттер, який самостійно поїхав до Греції для участі в олімпійських змаганнях.

Народився Микола Сергійович 27 серпня 1865 року в Полтавській губернії у сім'ї дрібнопомісного дворянина. Батько - відставний поручик Сергій Олександрович фон Ріттер, мати - Софія Іванівна.

У січні 1888 р. 23-річний Микола Сергійович після завершення навчання приїхав до Києва й поступив на службу до Київської казенної палати. У вільний від роботи час займався боротьбою, стрільбою та фехтуванням, які поширювалися серед української молоді.

У березні 1896 р. Микола Сергійович пішов за власним бажанням у відставку в чині колезького секретаря. Залишивши службу, перед початком I Олімпійських ігор спробував пошукати щастя на Олімпіаді.

У березні 1896 року М. С. Ріттер їде до Греції і подає заявку до секретаріату Олімпіади на участь у змаганнях з греко-романської (римської) боротьби, стрільби з карабіна і фехтування на рапірах. У газеті «Кієвлянинь» у кількох номерах за 1896 р. розміщено публікації про ігри I Олімпіади в Афінах. Їх автором був М. С. Ріттер - офіційний кореспондент цієї щоденної газети на Олімпійських іграх. У кореспонденції під назвою «Олімпійські ігри», підготовленій 28 березня 1896 р., автор так розповідає про свою участь в Олімпіаді: «Про себе можу повідомити, що на спробному випробуванні зі стрільби по рухливій мішені та з боротьби я пройшов першим: усі кулі вдало влучили в мішені, а бажаючих позмагатися у боротьбі вдалося здолати. ...Того самого дня увечері всі вечірні газети дали звіти. Сьогодні вранці, на свій подив, я побачив власне зображення в різних позах в усіх великих газетах».

Так на перших ОІ в 1896 р. в Афінах (Греція) учасники змагались в стрільбі з армійської гвинтівки на 200 і 300 м; з пістолета на 25 м, з револьвера на 30 м. В 1900 р. на других ОІ в Парижі було включено вже шість стрілецьких вправ з вогнепальної зброї:

- армійська гвинтівка – 300 м (лежачи, стоячи, з коліна);
- армійська гвинтівка – 300 м (стоячи);
- службовий револьвер – 50 м;
- револьвер – 50 м;
- стрільба по біжучому кабану;
- стрільба по голубах.

Стрільба з лука в програму других ОІ сучасності була включена в 1900 році, в тій програмі було включено 4 вправи: «Кордон Дор» (33 та 50 м), «Шапеле» (33 та 50 м.), «Аля Ерш» (чоловіки), «Аля Пірамід» (чоловіки).

На третіх Олімпійських іграх в Сент-Луїсі (США) у 1904 р. стріляли тільки з лука. Чоловіки і жінки виконували по 3 вправи. В цьому виді прийняли участь лише організатори змагань - амерканці (4 чоловічих і 2 жіночих команди). На XIV ОІ в 1948 р. в Лондоні стрілецькі вправи набули сучасних форм.

На стрілецько-спортивних змаганнях спочатку виконувалась невелика кількість залікових вправ, які в процесі розвитку стрілецько-спортивного руху ускладнювались по умовам та збільшувались по кількості. Так, наприклад, в стрільбі з лука збільшували кількість дистанцій для стрільби; в стендовій стрільбі спочатку стріляли тільки в траншейному стенді по голубам; в стрільбі кульовій по 1 вправі з військової гвинтівки та пістолету. Сучасна стрілецько-спортивна кваліфікація має понад сто вправ переважною кількістю з стрільби кульової.

На перших змаганнях зі стрілецьких видів спорту використовувалася зброя, яка відповідала на той час науково-технічному рівню розвитку суспільства. Луки були дерев'яні, рушниці – звичайні мисливські, нарізна зброя - армійського зразку. З метою поліпшення кучності стрільби почали виготовляти спеціальні моделі стрілецько-спортивної зброї, в яких вдосконалювався матеріал для виготовлення складової частини та підвищувалась якість набоїв, стріл. Сучасні моделі найкращих видів стрілецько-спортивної зброї, патронів, інвентарю та обладнання забезпечують максимально високі технічні показники. Наприклад, якісна цівка (ствол) малокаліберної гвинтівки при відстрілі на 50 м з верстату забезпечує діаметр розсіювання куль у межах 6\9 мм, що надає можливість кращим стрільцям досягати 100-очкового результату в серії з 10 пострілів.

Стрільба з малокаліберної вогнепальної і пневматичної зброї веде свій початок з глибокої давнини. Але датою її народження рахується 1452 рік. В той час в Швейцарському місті Сюрі проводились перші організовані змагання на влучність. Тому ця країна і вважається родоначальницею стрілецького спорту.

Коли в 15-16 сторіччях було винайдено рушницю, яка заряджалась з дульної частини, а всередині 19 ст. рушницю, яка заряджалась з казенної частини, стрільба швидко поширилась і стала суттєвою складовою частиною військового навчання і спортивних змагань.

Стрілецькі види спорту на міжнародній арені та в програмі олімпійських ігор

Стрільба завжди була і є захоплюючим видом спорту. Популярність її пояснюється впершу чергу доступністю для всіх вікових груп від підлітків до літніх людей.

В усіх трьох видах стрілецького спорту найбільш складними є вправи, які входять до програми Олімпійських Ігор.

В стрільбі кульовій 10 вправ:

чоловіки - ПП-3; ГП-6; МП-8; МГ-6; МІХ.

жінки - ГП-6; ПП-3; МГ-6; МП-5; МІХ.

В стрільбі з лука 4 вправи:

чоловіки – олімпійський тур, олімпійський командний тур;

жінки – олімпійський тур; олімпійський командний тур.

В стрілецькому спорті є ще багато інших класифікаційних вправ, які виконуються в процесі підготовки та змагань.

Стрільба з лука є олімпійським видом спорту. Стрільба з лука включена до програми Літніх Олімпійських ігор з 1900 року.

В олімпійську програму входять змагання в трьох дисциплінах – круглому стенді (або скіті), траншейному стенді (або трапі) і дубль-трапі.

Траншейний стенд увійшов у програму Ігор в 1990 році для чоловіків і в 2000 році для жінок, круглий – в 1968 році для чоловіків і в 2000 році для жінок; дабл-трап в 1996 році і для чоловіків і для жінок.

В стендовій стрільбі 4 вправи:

чоловіки – траншейний стенд 125 мішеней; дубльтрап 150 мішеней; круглий стенд 125 мішеней;

жінки – дубльтрап 120 мішеней.

В стрільбі з лука 4 вправи:

чоловіки – олімпійський тур, олімпійський командний тур;

жінки – олімпійський тур; олімпійський командний тур.

В стрілецькому спорті є ще багато інших класифікаційних вправ, які виконуються в процесі підготовки та змагань.

Стрілецько-спортивні результати закономірно підвищувалися на протязі практично всієї історії розвитку стрілецького спорту і в окремих вправах досягали максимально можливих величин. Тому для об'єктивного визначення переможців змагань ISSF ускладнювало умови виконання вправ та час від часу зменшувало розміри мішені. Однак результативність виконання змагальних вправ усе одно зростали і сучасні світові рекорди, наприклад, в стрільбі кульовій знов наближаються до максимальної позначки.

Управління стрілецьким спортом у світі здійснює міжнародна стрілецька спілка: у стрільбі кульовій і стендовій - ISSF, у стрільбі з лука - WA, котрі взаємодіють із стрілецько-спортивними федераціями країн-членів спілки.

На Україні розвиток стрілецького спорту визначається на державному рівні і фінансується, в основному, за рахунок спорткомітету України та його відділу стрілецького спорту, який взаємодіє зі спортивними товариствами, стрілецько-спортивними федераціями, колегіями суддів із стрілецьких видів спорту, Державним центром спортивної медицини та Державним науково-дослідним інститутом фізичної культури і спорту. Спорткомітет України має в своїй структурі також навчальні заклади для підготовки тренерських кадрів і стрілецько-спортивні школи. Головні тренери зі стрілецьких видів спорту спорткомітету України взаємодіють з комітетами фізичної культури і спорту обласних держадміністрацій, яким підпорядковуються міські та районні спорткомітети, а тим - первинні стрілецько-спортивні організації в спортивних клубах, школах, підприємствах.

Успішна робота всієї системи стрілецько-спортивного руху залежить перш за все від ефективного навчально-тренувального процесу в первинних спортивних організаціях, звідки йде комплектування збірних команд по вертикалі.

Федерація стрільби України підпорядковується ISSF, котрий визнає

нинішній кодекс Міжнародного Олімпійського комітету (ІОС), як базовий документ до наступних вимог. Щоб бути допущеним до участі в Чемпіонатах, що проводить ISSF стрілець повинен бути заявлений на чемпіонат його Національною Федерацією. Стрільці, заявлені Національною Федерацією повинні:

- бути відібраними у відповідності з процедурою, установленою в даній Національній Федерації, крім того, стрільці, заявлені на Олімпійські Ігри, також повинні погоджуватись з «Спеціальними правилами для учасників стрілецьких змагань на Олімпійських Іграх»;

- бути громадянами країни, яку вони представляють;

- не повинні бути замічені в непристойній чи неспортивній поведінці, особливо в застосуванні допінгу або прояві жорстокості та порушенні правил;

- не порушувати правила ISSF про спонсорство та рекламу.

Стрільці, які змагаються в чемпіонатах ISSF, можуть приймати, безпосередньо або через довірених, грошові виплати або інші призи, як нагороди або як стимул для участі в змаганнях.

Стрільці, які приймають участь в змаганнях, на які накладено вето ISSF можуть бути відсторонені від участі в Чемпіонатах ISSF на період, визначений Виконавчим комітетом ISSF. Національна Федерація, яка заявляє на Чемпіонат ISSF стрільця, що відсторонений від змагань згідно з ст. «Антидопінгові правила» ISSF або згідно з іншими правилами ISSF, буде позбавлена всіх привілей, крім права на представництво на наступній Генеральній Асамблеї ISSF.

Національна Федерація може укласти контракт з комерційною фірмою або організацією на спонсорство, постачання спортивної екіпіровки або рекламу. Це можливо, якщо фірма чи організація визнана як офіційний постачальник або спонсор Національної Федерації, або зацікавлена бути такою. Стрільці можуть укласти індивідуальні контракти на спонсорство з комерційними фірмами чи організаціями, якщо даний контракт санкціонований Національною Федерацією стрільби. В контрактах про спонсорство може бути санкціоновано використання зображення, імені та спортивних досягнень стрільців в рекламах фірми-спонсора. Виплати (індивідуальні) спортсменам згідно умовам таких контрактів можуть проводитися або Національній Федерації або безпосередньо спортсменові. Національні Федерації повинні підтримувати повну картотеку всіх контрактів про спонсорство.

Досягнення українських стрільців

Спортсмени збірної команди України з стрільби кульової вперше, як представники незалежної держави, брали участь у великих міжнародних змаганнях з 1993 року на початку чотирирічного циклу підготовки до XXVI Олімпійських Ігор.

У 1993 році стрільці брали участь у Кубку Світу, який відбувся 25 травня - 4 червня у Мюнхені (Німеччина). Відмінно стріляв з довільної малокаліберної гвинтівки лежачи (60 залікових пострілів на дистанції 50 м)

Юрій Сухоруков (Донецьк). Він отримав срібну медаль з результатом 597 очок.

Завдяки старанній підготовці до змагань, найкращі стрільці-спортсмени України досягли певних успіхів на чемпіонаті Європи, який проходив 2-4 серпня у м.Брно.

У стрільбі з малокаліберної гвинтівки лежачи на дистанції 50 м Чемпіонкою Європи стала Леся Леськів зі Львова. Вона досягла результату 596 очок і встановила світовий рекорд. Жіноча команда стрільців України (Леськів Л., Черемська О., Селедкова С.) посіла друге місце.

У стрільбі з револьвера на 25 м чоловіча команда України виборола золоту медаль і стала чемпіоном Європи (Ігнатюк М., Ткачев О., Макаров В.). Мирослав Ігнатюк (Одеса) посів особисто друге місце, а Олег Ткачев (Київ) - третє.

Чемпіоном Європи серед юніорів у стрільбі з малокаліберної гвинтівки по рухомій мішені на 50 м був Андрій Смушкевич (Київ), а в стрільбі з пневматичної гвинтівки по рухомій мішені він отримав срібну медаль.

Зрібні командні медалі отримали: Дементьєв О., Михайлов О., Сухоруков Ю. - стрільба з малокаліберної гвинтівки лежачи; Ігнатюк М., Магмет Т., Ткачев О. -- швидкісна стрільба з пістолета на 25 м. Особисте друге місце посів Олег Ткачев у стрільбі зі стандартного малокаліберного пістолета на 25 м.

Бронзові командні медалі отримали: Леськів Л., Черемська О., Селедкова С. - стрільба з малокаліберної гвинтівки з трьох положень (лежачи, стоячи, з коліна); Макаров В., Блізнюченко О., Іванчук В. - стрільба з малокаліберного довільного пістолета на 50 м. Особисту бронзову медаль серед юніорів у стрільбі з малокаліберної гвинтівки (3\40) отримав Артур Айвазян (м. Львів).

У 1994 році стрільці збірної України з кульової стрільби брали участь у трьох великих міжнародних змаганнях: Чемпіонаті Європи з пневматичної зброї у французькому місті Страсбурзі (2-6 березня), Кубку світу в італійському місті Мілан (26-31 червня), а також у Чемпіонаті Світу (Мілан, Італія, 21 липня - 5 серпня).

Чемпіоном Європи в стрільбі з пневматичного пістолета (60 залікових пострілів на відстані 10 м) став Віктор Макаров з Одеси, а команда України (Макаров В., Іванчук В.) посіла III призове місце. У стрільбі з пневматичної гвинтівки особисте III місце посів Олег Михайлов з Запоріжжя, а в стрільбі по рухомій мішені команда України (Гехт Е., Авраменко Г., Смушкевич В.) була на III місці п'єдесталу пошани. Таким чином збірна команда України отримала на чемпіонаті Європи 1 золоту та 3 бронзові медалі. У змаганнях на Кубок Світу у швидкісній стрільбі з малокаліберного пістолета на 25 м по п'яти мішенях Мирослав Ігнатюк посів I місце, а Тарас Магмет (м. Рогатин) отримав бронзову нагороду.

Видатною подією 1994 року в спортивній діяльності ISSF (міжнародної стрілецької спілки) став Чемпіонат Світу, який проводився у липні місяці в Італії. ISSF проводить Чемпіонат Світу з кульової стрільби 1 раз у 4 роки.

Стрільці збірної команди України дуже наполегливо тренувалися напередодні змагань, а також доклали чимало зусиль під час виконання стрілецько-спортивних вправ безпосередньо на Чемпіонаті Світу і незважаючи на велику спеку під час стрільби, отримали 10 медалей. В тому числі 2 золоті, 5 срібних та 3 бронзових винагороди.

Над Міланським стрільбищем двічі пролунав Державний Гімн України.

Отже, найкращі стрільці збірної команди України довели, що вони є представниками однієї з найсильніших стрілецько-спортивних держав.

Чемпіонами Світу стали: чоловіча команда в стрільбі з довільної малокаліберної гвинтівки лежачи на 50 м (Айвазян А., Шейкін А.) та чоловіча команда в стрільбі з довільного малокаліберного пістолета на 50 м (Макаров В., Іванчук В., Блізнюченко О.).

Срібними призерами стали ще дві українські команди: чоловіки в стрільбі з довільної малокаліберної гвинтівки з трьох положень (лежачи, стоячи, з коліна) 120 залікових пострілів (3\40) на 50м (Дементьев О., Айвазян А., Михайлов О.) та чоловіки в стрільбі з великокаліберного револьвера на 25 м (Ткачов О., Ігнатюк М., Магмет Т.).

Жіноча команда в стрільбі зі стандартної малокаліберної гвинтівки лежачи на (60 пострілів на 50 м) отримала бронзові медалі (Леськів Л., Черемська О., Нестерова Т.).

Особисті призові місця посіли: Леся Леськів – срібна медаль в стрільбі зі стандартної малокаліберної гвинтівки на 50 м з трьох положень (лежачи, стоячи, з коліна) 60 залікових пострілів (3\20); Макаров Віктор - срібна медаль в стрільбі з довільного малокаліберного пістолета на 50м 60 залікових пострілів; Авраменко Геннадій (м.Чернігів) - срібна медаль в стрільбі з малокаліберної гвинтівки на 50 м по рухомій мішені з перемінною швидкістю (20+20 пострілів) та бронзова нагорода в стрільбі «рухома мішень» 60 пострілів (30 - повільний біг 30 - швидкий біг); Ткачов Олег – бронзова медаль в стрільбі з револьверу.

За високі досягнення на світовій стрілецько-спортивній арені були надані звання «Заслужений майстер спорту України» Леськів Л., Макарову В., Айвазяну А., Блізнюченко О., Іванчуку В., Авраменко Г., Дементьеву О., Ткачеву О.

У 1995 році на Чемпіонаті Європи відзначилися молоді стрільці України. В стрільбі з пістолета на 50 м вони вибороли золоті медалі (Вель В., Альошин Р., Старінський А.), а на дистанції 25 м (30+30 пострілів) отримали бронзові винагороди. Жіноча гвинтівочна команда в стрільбі з трьох положень посіла 2 місце (Нестерова Т., Черемська О., Леськів Л.), а чоловіча пістолетна команда у швидкісній стрільбі піднялася на 3 місце п'єдесталу пошани (Ігнатюк М., Магмет Т., Ткачов О.). Крім того особисті бронзові медалі вибороли Сергій Коростильов (м. Львів) у стрільбі з револьверу та Мирослав Ігнатюк у швидкісній стрільбі з пістолета.

У стрільбі з малокаліберної гвинтівки на 50 м по рухомій мішені юніор Олександр Зіненко виборов дві срібні медалі (30+30; 20+20), а Геннадій Авраменко - срібну медаль серед чоловіків. Юніорська команда (Зіненко О.,

Савкін І., Ульвак О.) теж посіла друге місце. У стрільбі по рухомій мішені з пневматичної гвинтівки на 10-м стрільці України отримали дві бронзові медалі: Євген Гехт (Київ) - серед чоловіків, а Олександр Зіненко - серед юніорів.

Головною спортивною подією 1996 року були XXVI Олімпійські Ігри в Атланті (США). Щільні результати провідних стрільців світу, в тому числі і збірної команди України, були дуже високими та численними. Однак, Леся Леськів у стрільбі з пневматичної гвинтівки (40 залікових пострілів стоячи) та Тетяна Нестерова (Запоріжжя) у стрільбі зі стандартної малокаліберної гвинтівки з трьох положень вибороли право змагатися у фіналі Олімпійських Ігор. Вони показали найкращі у своєму житті особисті змагальні результати, але конкуренція була така висока, що вони посіли восьмі місця. Для порівняння можна привести приклад: результат Л. Леськів був 394 очки, тоді як у власниці золотої Олімпійської медалі - 395.

На чемпіонаті Європи та етапах Кубка Світу 1996 року досягнення стрільців України були більш вагомими: 12 медалей, але 7 з них вибороли на Чемпіонаті Європи молоді стрільці у категорії юніорів і встановили 3 Рекорди Світу серед юніорів в стрільбі по рухомій мішені. Олександр Зіненко (м. Кривий Ріг) виборов 2 золоті медалі у вправах по рухомих мішенях та встановив юніорський світовий рекорд по мішені перемінної швидкості.

В стрільбі з пневматичної гвинтівки з оптичним прицілом (30 пострілів повільного пробігу мішені та 30 пострілів швидкого пробігу) команда юніорів України (Зіненко О., Гільченко А., Савкін І.) посіла I місце та встановила командний світовий рекорд серед юніорів.

У вправі 20+20 пострілів з перемінною швидкістю пробігу мішеней Зіненко О., Савкін І. та Гільченко А. також вибороли золоту командну винагороду і встановили рекорд.

Юні стрільці з пневматичного пістолета посіли друге командне місце, у стрільбі з малокаліберного пістолета на 50 м (Вель В., Сахно О., Даніляк Р.) вибороли бронзову винагороду. Дівчата-юніорки (Сельянова О., Жолдак Т., Смоляк Ю.) також піднялися командою на 3 місце п'єдесталу пошани після успішної стрільби з малокаліберного пістолета на 25 м. Жіночі команди в стрільбі з пневматичного пістолета (Білан С., Калініна Т., Ковальова Л.) та в стрільбі з пневматичної гвинтівки по рухомій мішені (Чаплієва А., Галіновська О., Чапала М.) вибороли срібні командні медалі.

На Італійському етапі Кубка Світу срібну медаль в стрільбі з довільної малокаліберної гвинтівки з трьох положень (3\40 пострілів) отримав Олег Михайлов, а Леся Леськів (гвинтівка 3\20) та Віктор Макаров (пістолет, 50 м) отримали бронзові медалі.

На Кубку Балтії з пневматичної зброї по нерухомих мішенях, який проводився у датському місті Архусі, стрільці додали в копилку спорту України ще 4 медалі, в тому числі і 1 золоту (Олег Михайлов, гвинтівка), одну срібну (Світлана Селедкова (Київ), гвинтівка) та 2 бронзові (Віктор Макаров, пістолет; Артур Айвазян, гвинтівка).

Таким чином, перший самостійний олімпійський цикл 1993-1996 років стрільці збірної команди України з кульової стрільби завершили з 57 медалями Чемпіонатів і Кубків Світу, Європи, в тому числі 12 золотих, 4 рекорди світу та 2 місця у фінальній частині змагань XXVI Олімпійських Ігор.

Новий Олімпійський цикл міжнародних змагань почався Чемпіонатом Європи у польській столиці Варшаві в лютому 1997 р. Знов молоді стрільці України продемонстрували свою перевагу. Вони блискуче стріляли у трьох вправах по рухомих мішенях і вибороли 5 медалей, в тому числі 3 золоті, та встановили 1 світовий юніорський рекорд. Його встановив Олександр Зіненко. Він виборов особисту золоту медаль на цей раз вже в олімпійській вправі - 60 залікових пострілів (30+30). Команда України з цієї стрілецько-спортивної вправи посіла I місце (Зіненко О., Гільченко А., Савкін І.), у вправі 20+20 - III місце, а жіноча команда (Чапала М., Григор'єва Ю., Чаплієва А.) також стали чемпіонами Європи. Марина Чапала (Кривий Ріг) виборола особисту бронзову медаль.

На Кубку Світу (20-26.05.97 р.) у Мюнхені МСМК Юрасов Юрій (м. Маріуполь) виборов бронзову медаль у вправі ГП-12 (рухома мішень), а ЗМС Артур Айвазян у першому старті МГ-9 був другим із результатом 597 очок.

На Олімпійських Іграх в Лондоні 2012 року спортивні здобутки українців дещо скромніші а ніж на попередніх на Олімпійських Іграх в Пекіні, в 2012 році Олег Омельчук займає 5 місце у вправі сзі стрільби з пневматичного пістолета (ПП-3), Олена Костевич здобула дві бронзові нагороди, у стрільбі зі швидкісному пістолеті (МП-5) та пневматичному пістолеті (ПП-3).

Лекцію розробив викладач

Демічковський А.П.

Обговорено на засіданні кафедри стрільби та технічних видів спорту

Протокол № _____ від _____ 20__ р.